

Sygn. akt: I Ns 360/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Wołujewicz

Protokolant pracownik biurowy Magdalena Sadowska

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2016 r. w Człuchowie na rozprawie sprawy

z wniosku (...) S.A. w G.

z udziałem Z. Ś., T. Ś.

o zasiedzenie służebności

postanawia:

1. oddalić wniosek,

2. zasądzić od wnioskodawcy (...) S.A. w G. solidarnie na rzecz uczestników Z. Ś. i T. Ś. kwotę 257 zł (dwieście pięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I Ns 360/15

UZASADNIENIE

(...) SA w G. wniósł o stwierdzenie, że nabył z dniem 1 stycznia 2002 roku przez zasiedzenie służebność gruntową o treści służebności przesyłu obciążającą nieruchomość gruntową położoną w J. stanowiącą działkę ewidencyjną o numerze (...), dla której Sąd Rejonowy w Człuchowie prowadzi księgę wieczystą kw. nr (...) (zwanej dalej z nieruchomości obciążoną), polegającą na prawie korzystania z nieruchomości obciążonej poprzez utrzymanie, eksploatację, konserwację i naprawianie urządzeń linii elektroenergetycznej napowietrznej niskiego napięcia 0,4 kv. wraz ze słupami oraz wejście i wjazd na nieruchomość obciążoną w każdej chwili w okresie trwania służebności, w celu wykonania niezbędnych robót związanych z utrzymaniem konserwacją, naprawą i eksploatacją linii elektroenergetycznej napowietrznej niskiego napięcia 0.4 kv wraz ze słupami, w szczególności wejścia i wjazdu na teren nieruchomości obciążonej sprzętem także ciężkim (takim jak samochody ciężarowe i koparki).

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że prawo własności ww. nieruchomości przysługuje uczestnikom postępowania Z. Ś. i T. Ś.. Znajdujące się na nich elementy infrastruktury elektroenergetycznej w postaci linii elektroenergetycznej niskiego napięcia należą do (...) SA w G.. Wyjaśniono również, że linia ta przebiegająca przez nieruchomość uczestników została wybudowana w latach 1977-1981 na podstawie prawomocnej decyzji administracyjnej.

Wnioskodawca powołał się na treść art. 292 k.c. w związku z art. 305 oraz 72 k.c. W uzasadnieniu wniosku przywołano orzecznictwo Sądu Najwyższego, które dopuszcza nabycie w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa (...) SA w G.. Podkreślono, że korzystanie z przedmiotowych urządzeń przejawia się przede wszystkim w przesyłaniu prądu poprzez urządzenia znajdujące się na przedmiotowych nieruchomościach. Według przedsiębiorstwa od grudnia 1981 r. korzysta on nieprzerwanie z ww. urządzeń, przesyłając prąd poprzez urządzenia znajdujące się na przedmiotowej nieruchomości i na nieruchomościach sąsiadujących oraz na dokonywaniu cyklicznych oględzin linii. Wnioskodawca powołał się również na przekształcenia wnioskodawcy i jego poprzedników prawnych podkreślając, iż jest następcą prawnym przedsiębiorstwa państwowego

Zakład (...), które przekształcono w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa. Spółka uległa przekształceniu na spółkę akcyjną pod firmą (...) SA w wyniku połączenia spółek w trybie określonym w art. 492 § 1 k.s.h. Wskazano, że dobra wiara posiadacza służebności wynika, w niniejszej sprawie, z przekonania o służącym prawie do korzystania z urządzeń elektroenergetycznych posadowionych na nieruchomości uczestników postępowania, które miało podstawę prawną w przepisach obowiązujących w czasie obejmowania w posiadanie: ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli – Prawo energetyczne z dnia 5 grudnia 1997 r. oraz dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne.

Uczestnicy postępowania Z. i T. Ś. w odpowiedzi na wniosek wnieśli o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazali, że są właścicielami przedmiotowej nieruchomości, która została bezumownie zabudowana przez wnioskodawcę urządzeniami elektroenergetycznymi w celu prowadzenia działalności komercyjnej. Działka nr (...), na której posadowiono urządzenia, wykorzystywana jest na cele rolne, ale sposób usytuowania urządzeń uniemożliwia racjonalne gospodarcze wykorzystanie całego gruntu oraz wiąże się z ponoszeniem zwiększonych nakładów i kosztów na zabiegi agrotechniczne na niezajętym przez urządzenia obszarze. Według uczestników, posadowienie 10 żelbetowych słupów energetycznych pojedynczych i podwójnych wraz z linią energetyczną oraz pasem eksploatacyjnym, wyłączył z produkcji rolnej znaczny areał ziemi ornej, a ponadto stwarza potencjalne zagrożenie bezpieczeństwa właścicieli i ich mienia. Jak wynika z pisma uczestnicy wielokrotnie występowali do wnioskodawcy o niezwłoczne uregulowanie posiadania oraz kwestii związanych z przesunięciem do granic działki najbardziej uciążliwych dla właścicieli urządzeń elektroenergetycznych oraz podpisanie stosownej umowy dotyczącej dzierżawy gruntu. Z uwagi na brak możliwości polubownego rozwiązania sporu pozwem z dnia 30 czerwca 2014 ponownie wystąpili na drogę sądową, domagając się zasądzenia od wnioskodawcy wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z gruntu za okres od 1 stycznia 2008 do dnia 30 czerwca 2014. Prawo uczestników do domagania się wynagrodzenia zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Człuchowie w dniu 29 marca 2012 r. Obecnie - tak jak poprzednio - nie uwzględniają oni zarzutów co do zasiedzenia służebności przesyłu. Wskazano również, że wnioskodawca nie przedstawił okoliczności faktycznych jak i dowodów, które wskazywałyby, że doszło do zasiedzenia służebności gruntu przy występowaniu dobrej wiary w rozumieniu art. 7 k.c. Zdaniem uczestników we wniosku skoncentrowano się tylko na powielaniu poglądów doktryny i judykatury na temat instytucji zasiedzenia, wejścia w posiadanie, dobrej wiary i złej wiary, możliwości doliczenia okresu posiadania poprzedników i.t.d. Uczestnicy podkreślili, że poza dokumentami dotyczącymi przekształceń organizacyjno-prawnych, wnioskodawca nie przedstawił żadnych wniosków dowodowych wykazujących termin posadowienia urządzeń, termin oddania do eksploatacji i rozpoczęcie korzystania. Brak jest planu realizacyjnego, protokołów z rozruchu, protokołu odbioru i oddania do eksploatacji linii przebiegającej przez działkę. Podkreślono, że dokumenty są nieczytelne, bez dat ich wydania i nie wiadomo jakie okoliczności mają dowodzić. Ponadto zakwestionowali samoistne posiadanie przedmiotowych urządzeń przez wnioskodawcę. Wskazano również, że działkę nabyli w 1997 r. bez jakichkolwiek obciążeń i ciężarów, toteż wystąpienie z pozwem o zapłatę z dnia 6 września 2008 spowodowało skuteczne przerwanie biegu terminu zasiedzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na działce nr (...), położonej w miejscowości J., stanowiącej obecnie własność uczestników postępowania Z. i T. Ś. przebiega linia niskiego napięcia 0,4 kv,

bezsporne ponadto dowód: odpis kw k. 28-41, mapa k. 42, decyzja k. 47, zeznania świadka M. P. k. 120-121,

Działka nr (...) położona jest w obszarze wiejskim i stanowi grunty orne. Na działce znajduje się napowietrzny kabel energetyczny linii niskiego napięcia, rozpięty na jedenastu słupach.

bezsporne, opina biegłego k. 143-146

Powyższe urządzenia pierwotnie należały do Zakładów (...) z siedzibą w B.. Zarządzeniem z dnia 10 maja 1978r. wyodrębniono Zakład (...), który działał w (...) Zakładów (...) z siedzibą w B..

dowód: zarządzenie k. 52—54

Zarządzeniem numer nr 57 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1989 r. utworzone zostało z dniem 31 grudnia 1989 r. przedsiębiorstwo państwowe pod firmą Zakład (...) z siedzibą w S.,

dowód zarządzenie k. 71-79,

W dniu 9 lipca 1993r. przedsiębiorstwo państwowe pod firmą Zakład (...) z siedzibą w S. zostało przekształcone w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa działającą pod firmą Zakład (...) Spółka Akcyjna w S., nastąpiło również przejście mienia.

dowód: zarządzenie k. 55-57, akt notarialny k. 58-69, postanowienie k. 70

W dniu 26 listopada 2004r. nastąpiło w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h., przeniesienie całego majątku Zakładu (...) S.A. z siedzibą w S. na (...) SA, która zmieniła nazwę na (...) Spółka Akcyjna.

dowód odpis KRS k. 11-27

Uczestnik postępowania Z. Ś. w dniu 11 września 2008 r. wniósł do Sądu Rejonowego w Człuchowie przeciwko wnioskodawcy (...) SA w S. pozew o zapłatę kwoty 15.456 zł. tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości gruntowej m.in. działki nr (...) w okresie od 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r. Wyrokiem w sprawie o sygn. akt I C 114/08 Sąd Rejonowy w Człuchowie zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestników kwotę 1.613 zł. tytułem dochodzonego wynagrodzenia.

bezsporne , ponadto dowód pozew k. 2, wyrok k. 491, k. 476 uzasadnienie k. 408-409, k. 479-489 akt SR w Człuchowie I C 114/08

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie wnioskodawca domagał się stwierdzenia, że nabył przez zasiedzenie służebność gruntową odpowiadającą treści służebności przesyłu, obciążającą nieruchomość uczestników postępowania T. i Z. Ś..

W ocenie Sądu przedmiotowy wniosek należy uznać za niezasadny.

Na wstępie należy stwierdzić, że przepisy dotyczące służebności przesyłu weszły w życie z dniem 3 sierpnia 2008 r. na mocy ustawy z dnia 30 maja 2008r. o zmianie ustawy kodeks cywilny oraz niektórych ustaw (Dz. U. Nr 116, poz. 731), jednakże już wcześniej w przypadkach wystąpienia służebności odpowiadających treścią służebności przesyłu, utrwalone było stanowisko, że należy stosować w takim wypadku, ogólne przepisy o służebnościach gruntowych. Podkreślić należy, że możliwość zasiedzenia przez przedsiębiorstwo służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu, została przesądzona w orzecznictwie Sądu Najwyższego i obecnie, pomimo stanowiska uczestników, możliwość ta nie budzi wątpliwości (por. uchwała SN 07.10.2008r, III CZP 89/08, postanowienie SN 13.06.13; IV CSK 672/13, postanowienie SN z dnia 4 października 2006r.; II CSK 119/06).

Treścią służebności przesyłu jest korzystanie przez przedsiębiorcę, w oznaczonym zakresie z cudzej nieruchomości (nieruchomości obciążonej), w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń przesyłowych (art. 305¹ k.c. in fine). Wykonanie (zainstalowanie) tych urządzeń wiąże się - w sensie skutków - z ich trwałym fizycznym oraz ustawicznym połączeniem z obciążoną nieruchomością gruntową. Właściciel gruntu musi więc znosić istnienie cudzych urządzeń. W praktyce oznacza to możliwość wejścia przez przedsiębiorcę na cudzy grunt obciążony służebnością w celu posadowienia tam urządzeń przesyłowych, usunięcia ich awarii, przeprowadzenia konserwacji czy też modernizacji. W związku z powyższym służebność przesyłu daje uprawnionemu, w pewnym ograniczonym zakresie, władztwo nad cudzą nieruchomością. Ogranicza prawa własności właściciela nieruchomości

przez ustanowienie trwałego obowiązku znoszenia przez niego w sferze, w której może być wykonywana własność (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2011 r., IV CSK 303/10, nie publ.).

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości fakt, że źródłem powstania służebności gruntowej jak i służebności przesyłu może być także zasiedzenie.

Ww. ustawa z dnia 30 maja 2008r. nie zawiera przepisów przejściowych w zakresie służebności przesyłu, a tym samym należy przyjąć, w sprawach o zasiedzenie, w przypadku dotyczącym korzystania z urzędzeń przesyłowych, że jeżeli termin prowadzący do zasiedzenia służebności upłynął przed dniem 3 sierpnia 2008 r. (przed wejściem w życie ustawy z dnia 30 maja 2008 r.), to sąd stwierdzi nabycie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu (na podstawie art. 292 k.c.), jeżeli zaś po tej dacie - sąd stwierdzi zasiedzenie służebności przesyłu (na podstawie art. 305¹k.c. oraz art. 305⁴k.c.).

W niniejszej sprawie wnioskodawca domagał się stwierdzenia, że nabył przez zasiedzenie służebność gruntową odpowiadającą treści służebności przesyłu.

Nadmienić należy, że zgodnie z art. 610 § 1 k.p.c. w zw. z art. 677 k.p.c. zakres nie związania sądu żądaniem w postępowaniu o stwierdzenie zasiedzenia dotyczy możliwości określenia innego nabywcy, innej daty nabycia, ewentualnie innego ograniczonego przedmiotowo zakresu nabycia własności. Nie obejmuje natomiast możliwości orzekania o innym przedmiocie ani o innym prawie. W tym zakresie na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. w postępowaniu procesowym odpowiednie zastosowanie znajduje art. 321§ 1 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13.10.2010r. I CSK 582/09).

W świetle powyższego naruszeniem art. 321 §. 1 k.p.c. byłoby orzeczenie o nabyciu przez wnioskodawcę służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu w sytuacji, gdy przedmiotem żądania wnioskodawcy było żądanie zasiedzenia służebności przesyłu i odwrotnie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 2010 r. IV CSK 506/11).

Dokonując analizy żądania należy stwierdzić, że na mocy art. 292 kc służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie, gdy polega ona na korzystaniu z trwałego i widocznego urzędzenia, natomiast w myśl art. 172 k.c. w zw. z art. 292 zd. 2 k.c. posiadacz służebności nie mający do niej tytułu prawnego nabywa przez zasiedzenie służebność, jeżeli nabył posiadanie w dobrej wierze i jest jej posiadaczem nieprzerwanie od lat dwudziestu, a gdy jest posiadaczem w złej wierze, nabywa służebność po upływie lat trzydziestu. W związku z powyższym możliwe jest zatem zasiedzenie służebności gruntowej, pod warunkiem, że mamy do czynienia z korzystaniem z cudzej nieruchomości i musi ono łączyć się z istnieniem trwałego i widocznego urzędzenia. Obok ww. korzystania konieczną przesłanką do nabycia służebności w drodze zasiedzenia jest upływ czasu. Jest on różny w zależności od tego czy mamy do czynienia z dobrą czy złą wiarą. Dopiero po upływie tych terminów nastąpi zasiedzenie służebności. Zgodnie z utrwalonym poglądem, dobra wiara polega na usprawiedliwionym w danych okolicznościach przekonaniu posiadacza, że przysługuje mu wykonywane przez niego prawo.

Zgodnie z treści art. 352 § 1 k.c. posiadaczem służebności jest ten, kto faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności, a do posiadania służebności przesyłu stosuje się przepisy o posiadaniu rzeczy.

Posiadanie służebności jest odrębną postacią posiadania niż posiadanie rzeczy. Nie obejmuje ono władania rzeczą, ale następuje faktyczne korzystanie z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści określonej służebności. Posiadanie rozciąga się na nieruchomość i jej części składowe, a skoro za części składowe uważane są prawa związane z własnością, to posiadacz nieruchomości uprawniony jest do posiadania służebności związanych z nieruchomością władnącą (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 maja 2014 r. I ACa 1433/13). Na posiadanie służebności składają się dwa elementy: fizyczny, który wyraża się w korzystaniu z rzeczy w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu oraz element psychiczny, który wyraża się w psychicznym nastawieniu do wykonywania władztwa (władanie dla siebie). Podkreślić należy, że element psychiczny nie polega tylko na wewnętrznym przekonaniu,

psychicznym odczuciu posiadacza o tym, że władza daną rzeczą, ale także na tym, że władztwo to musi być zmanifestowane na zewnątrz.

W toku postępowania nie był kwestionowany fakt, że nad powierzchnią działek należących do uczestników znajdują się trwale i widoczne urządzenia w postaci urządzeń służących do przesyłu energii elektrycznej, które zostały opisane we wniosku.

Zasadniczą kwestią w niniejszej sprawie było ustalenie momentu, od którego liczyć należy termin zasiedzenia, a więc objęcie przez przedsiębiorstwo przesyłowe posiadania służebności. Objęcie w posiadanie służebności gruntowej odpowiadającej obecnie służebności przesyłu najczęściej następowało w związku z wejściem na cudzy grunt w celu budowy trwałych i widocznych urządzeń.

Z wniosku wynika, że przez przedmiotową działkę przebiega napowietrzna linia energetyczna, którą przesyłana jest energia elektryczna, która jest w posiadaniu wnioskodawcy **od 31 grudnia 1981 r.** i od tej daty rozpoczął wnioskodawca obliczać okres zasiedzenia. Z materiału dowodowego wynika, że urządzenia zostały posadowione na nieruchomości nie później niż w dacie wskazanej przez przedsiębiorstwo. W związku z powyższym nie budzi wątpliwości fakt, że nad powierzchnią działki należącej do uczestników znajdują się przedmiotowe urządzenia i nie zmieniano ich położenia. Z dokumentów i z zeznań świadka M. P. wynika, że urządzenia te istnieją co najmniej od 1979 r. Z materiału dowodowego tj dokumentów przedłożonych przez wnioskodawcę wynika, że urządzenia przesyłowe znajdują się na działkach od 1979r. Z dokumentu decyzji (k. 47) wynika, że plan realizacyjny na budowę linii zatwierdzono 27 listopada w 1981r. Z karty ewidencyjnej (k. 49) wynika, że linię wybudowano w 1979 r. Okoliczności powyższe potwierdził świadek M. P., którego zeznania były rzeczowe, logiczne, konsekwentne i spójne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Podkreślić należy, że nie było jakichkolwiek dowodów przeciwnych, co przesądzało – w ocenie Sądu, że brak jest podstaw aby odmówić ww. dowodom wiary. W związku z powyższym Sąd przyjął – zgodnie z wnioskiem – że wnioskodawca korzystał z urządzeń nie później niż od 31 grudnia 1981 r.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy nie ma wątpliwości że wnioskodawca i poprzednicy korzystali w sposób stały i nieprzerwany z biegnących nad gruntem widocznych urządzeń (linii napowietrznych) do przesyłu energii elektrycznej. Świadek M. P. zeznał, że poprzez te urządzenia stale przesyłana jest energia elektryczna, dokonywane są bieżące naprawy i konserwacje. Oględziny linii przeprowadzane są cyklicznie w odstępach 5 letnich.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, to w celu rozpoznania wniosku należało następnie rozstrzygnąć czy poprzednicy prawni wnioskodawcy korzystali z gruntów w dobrej czy złej wierze. Należy podkreślić, że pomimo domniemania wynikającego z art. 7 k.c., na który powołał się wnioskodawca, to z reguły przedsiębiorca - posiadacz służebności przesyłu, który nie legitymuje się uprawnieniem do ingerowania w sferę cudzej własności nieruchomości dla bieżącego utrzymania urządzeń przesyłowych, korzysta z tej nieruchomości w złej wierze (por. uchwała SN z dnia 17 czerwca 2005 r.; III CZP 29/05, wyrok SN z dnia 29 stycznia 2008 r., IV CSK 410/07 wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2009 r. II CSK 459/08). W orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że nie uregulowanie po zmianach własnościowych kwestii korzystania z gruntu przez dotychczasowego właściciela, który staje się od tego momentu cudzą nieruchomością, oznacza brak tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości w zakresie posadowionych na niej urządzeń przesyłkowych należących do dotychczasowego właściciela gruntu. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 września 2013 roku - V CSK 440/12.)

Podkreślić również należy, że dla ustanowienia ograniczonego prawa rzeczowego, a więc prawa, którego stwierdzenia zasiedzenia domaga się wnioskodawca, dla jego powstania wymagana jest dla oświadczenia woli właściciela, który prawo ustanawia, forma aktu notarialnego (art. 245 § 2 k.c.). Zgodzić należy się ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, że korzystanie z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności gruntowej na podstawie oświadczenia bez zachowania formy aktu notarialnego jest posiadaniem tej służebności w złej wierze (por. postanowienie z dnia 14 stycznia 1977 roku (...) 309/76 oraz wyrok z dnia 4 lutego 1988 roku IV CR 45/88). Skoro do posiadania służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu przed wprowadzeniem do regulacji kodeksowej służebności przesyłu, stosowane były wyłącznie przepisy o służebności gruntowej, brak jest podstaw,

aby inaczej oceniać źródło powstania tego rodzaju służebności. Brak zachowania formy notarialnej oświadczenia dla ustanowienia prawa rzeczowego nie może uzasadniać przyjęcia dobrej wiary przy obejmowaniu w posiadanie. Okoliczności objęcia służebności w posiadanie w żaden sposób nie usprawiedliwiały przekonania iż prawo o treści służebności przedsiębiorstwu przesyłowemu przysługiwało, a więc że wykonując te uprawnienia nie narusza cudzego prawa. Ustalony sposób wejścia w posiadania urzędzeń przesyłowych oraz służebności ich dotyczących w pełni uzasadnia obalenie domniemania wynikającego z art. 7 k.c. (postanowienie Sąd Najwyższy z dnia 6 września 2013 roku - V CSK 440/12) W ocenie Sądu tylko decyzja bądź zgoda właściciela (wyrażona w formie aktu notarialnego) mogła usprawiedliwić przekonanie, że dysponuje on częścią nieruchomości należącej do osoby trzeciej, zgodnie z prawem. W ocenie Sądu wnioskodawca nie przedstawił żadnych okoliczności, które uzasadniałyby usprawiedliwione okolicznościami przekonanie, że wykonywane prawo mu przysługuje. Powołanie się ogólnie w niniejszej sprawie na domniemanie z art. 7 k.c. , to za mało w ocenie Sadu, albowiem biorąc powyższe pod uwagę brak jest podstaw aby uznać dobrą wiarę. Brak własnego tytułu oraz tytułu uprawniającego do korzystania z tych gruntów przez poprzednika prawnego wyłącza dobrą wiarę, skoro powinien wzbudzić poważne wątpliwości odnośnie do tego, czy posiadaczowi przysługuje prawo do korzystania z rzeczy w dotychczasowym zakresie.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu brak jest jakichkolwiek podstaw aby uznać objęcie w posiadanie tej służebności w dobrej wierze przez poprzednika prawnego wnioskodawcy i 20-letni okres zasiedzenia wynikający z art. 172 § 1 k.c. w zw. z art. 305⁴ k.c. przy zastosowaniu art. 292 k.c. Należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia ze złą wiarą, czyli 30-letnim okresem zasiedzenia.

W związku z powyższym uwzględniając okres posiadania służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu poprzedników prawnych wnioskodawcy jak i wnioskodawcy zasiedzenie przedmiotowej służebności mogło by nastąpić dopiero po 1 stycznia 2012 roku, a tym samym nie mogło dojść do zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadające służebności przesyłu, o co wnosił wnioskodawca. W związku z powyższym wniosek należało oddalić.

Ponadto należy wskazać, że pozwem, który w dniu 11 września 2008 r. uczestnicy wnieśli do Sądu Rejonowego w Człuchowie przeciwko wnioskodawcy (...) SA w S. o zapłatę tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości gruntowej m.in. działki nr (...) w okresie od 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r., doszło tym samym do skutecznego przerwania biegu - art. 123 k.k § 1 pkt 1 k.c. (por. S.N. postanowienie z dnia 22 stycznia 2010 r., sygn. akt V CSK 239/09, postanowienie z dnia 23 października 2013 r., sygn. akt IV CSK 30/13). Nadmienić należy, że wyrokiem w ww. sprawie o sygn. akt I C 114/08 Sąd Rejonowy w Człuchowie uwzględnił w części przedmiotowe roszczenie.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 3 k.p.c., dlatego też . z uwagi na fakt, że interesy wnioskodawcy i uczestnika postępowania w niniejszej sprawie były sprzeczne, zasadnym było zasądzić od wnioskodawcy zwrot poniesionych przez uczestnika postępowania kosztów postępowania. Wobec powyższego po stronie uczestnika postępowania do kosztów niezbędnych poniesionych w toku niniejszego postępowania należało zaliczyć: kwotę 240,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego – zgodnie z § 8 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. Dz.U. z 2013r. poz. 461 z późn. zmian.) oraz kwotę 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.